

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרֻשַׁת לְרֵ-לָהּ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחֱמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ג' - חלק כ"ח

קונטרס 88

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹדוּן בֵּיתָא מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

אור הזוהר

גליון מס' 7
תשרי תשע"ע לפ"ק

מוקדש לבית המדרש
וכן למחלקים וללומדי האור

ותורת הסוד מה תהא עליה???

אמר המקובל הרש"ש הקדוש איש האלוקים שבכבו על ערש דוי, בדקותיו האחרונות לפני פטירתו פנה לבנו חזקיה יצחק זע"א: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו..." ותורת הסוד מה יהא עליה?

(ספר הרש"ש עמ' 158)

כדאי רבי שמעון לסמוך עליו

מפעל הזוהר העולמי שוקד בימים אלו על הוצאה לאור של ספרי הזוהר בלשון הקודש וספרי הזוהר מחולקים לפרשיות ולנושאים שונים, ועלונים לנוער*.

לשם כך דרושים לנו מניחים גרפיקאים ועורכים בהתנדבות, מי רואה שותפים אלו ואינו משתתף עמהם, **כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו כשעת הדחק!** המעונינים נא ליצור קשר, טל: 054-8436784

(* כד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רבי דעלמא זמינו לאשפתא טמירו דחכמתא ונערי קטנים יצאו אורחות ספרים חשובים מסודות, כי אז תתמלא הארץ דעה, דרך אמת]. (זוהר חלק א' דף ק"ח.)

מטרתנו להגיע ל-1000 סיומי אהר

לשם כך התגייסו, מפעל הזוהר העולמי ש"י "חברת מצי הנביאים" במטרה להקל על הלקוחים ולצרוף עוד ועוד יהודים למעגל הלקוחים הקבועים בזוהר הקדוש לאחר עבודה מאפצת הצלחתו של חלק את הזוהר ל-42 חלקים ל-12 חדשי השנה לשקל כרך מחלק ללמוד יומי כך שבכלפוד של 10 - 15 דקות מן הזוהר בכל יום נסים תוך שנה את ספר הזוהר בתי פדרשים וישיבות וכוללים המקבלים על עצמם את הלמוד היומי וכולים לקבל תנם את הזוהר ע"פ הלמוד היומי לזוהר הנביאים

מטרתנו להגיע ל-1000 סיומי אהר חתמת הבית דין הגדול בירושלים משנת תרפ"א עם חתמי הגאונים הצדיקים רבי יצחק יהושע בן רבי משה יהושע יהודא לייב זסקין, רבי יוסף חיים זוננפלד אב"ד דקהלת האשכנזים עירי"ק ירושלים, רבי יעקב מאיר ס"ט ראש הרכנים דביק ספרדים זצ"ל ועוד [נא בעלון מס' 1.2]

נמצא בקריאה נקשרת לכל אמינו בני ישראל הנמצאים בכל ארצות ונאמר עירו והתעוררו להאיר את העולם באור העליון **בואו ועלו חלק בקרוב הגאולה. הצטרפו ללמוד היומי מתוך הזוהר הקדוש** וזכות התנאי האלקי רבי שמעון ברי יוחאי גן עליכם ועלנו להתשע בהשגעת עולמים בסקרנה קבועי אמן **הצטרפו עוד היום לאלפים הלומדים מספר הזוהר עמוד יומי** להרשמה עבור שקבלת ספרי הזוהר המחלקת תנם - כך דף האחרון של העלון **כל הקודם אוח!**

גם ניתן לקבל את ספר הזוהר הקדוש אצל הר"ג המקובל בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" - טו שלם במחיר מוזל ומסופסד. 02-6251451 וכן זוהר "מתוך מדבש" במחיר מוזל

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש

טל: 054-843-6784 / פקס: 095-995-1300

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

אור חדש

ספר הזוהר עם פירוש הסולם

ספר הזוהר עם פירוש הסולם

ספר הזוהר עם פירוש הסולם להצדיק הקדוש רבי יהודה אשלג זצוקלה"ה הרב יהודה ליב הלוי אשלג (1884–1954) מכונה "בעל הסולם" על שם "הסולם", הפירוש שכתב לספר הזוהר. כל ימיו עסק בעל הסולם בפירושו חוכמת הקבלה, בחידושהו ובהפצתה בשדרות העם. הוא פיתח שיטה ייחודית ללימוד הקבלה, המאפשרת לכל אדם באשר הוא לחקור את המציאות שבה אנו חיים ולהתוודע אל שורשיה ואל מטרתה. הספר ועליו נאמר שהוא יהיה הספר המרכזי שיוכל את תוקנו ישראל. הספר שהציל את ארץ ישראל מהיטלער ימ"ש שלא יוכל להיכנס לארצינו הקדושה. ומש"כ בזהר נשא בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר וכו', יפקון ביה מן גלותא ברחמי, אכ"ר.

טלפונים: 077-7001791, 050-3141111

ספר הזוהר - מתוק מדבש

ש"ל מאת הרב דניאל פריש זצ"ל עם פירוש נפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל 22 כרכים המפרשים את כל דברי הזוהר בלשון קל וקצר על פי מפרשי הקדמונים

02-50-222-33

מתוק מדבש

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ספר הזוהר	ספר הזוהר	ספר הזוהר	ספר הזוהר	ספר הזוהר	ספר הזוהר	ספר הזוהר	ספר הזוהר	ספר הזוהר	ספר הזוהר	ספר הזוהר	ספר הזוהר
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1

סדר לימוד היומי על הזוהר הקדוש

בט"ו מנחם את תשס"ח לפ"ק יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי סדר לימוד היומי על הזוהר הקדוש שנדפס ב"ב חלקים, ומחדש אלול תשס"ח עד היום התפשט וכבר הגיע לכל קצוות תבל, יותר משבע מאות אלף אנשים הלומדים ומעיינים בזהר הקדוש מידי יום ביומו. ערב ל"ג בעומר (תשס"ט לפ"ק) יצא לאור סדר לימוד היומי על הזוהר הקדוש זהר חדש עם תיקוני זוהר ונדפס ב"ב חלקים. לרגל חג השבועות (תשס"ט לפ"ק) יצא לאור סדר לימוד היומי על תיקוני זוהר נדפס בחלק אחד, עם הסופת קונטרס "שער התיקונים" והוא ליקוט נפלא מספרים קדושים בגודל מעלת אמירת ולימוד ספר התיקונים בכל יום ויום, ואפילו כמה פעמים ביום.

אידיא קדישא

מוגש בהוקרה ע"י היכלא דרשב"י

יולי ע"י מפעל הזוהר העולמי

אנן בחביבותא תליא מילתא אלפי לומדים דבוקים כאילן החיים ושותים בצמא את דברי הזוהר הקדוש לאורם והדרכתם של מאורי התורה והחסידות

ובשעה שהקדוש ברוך הוא הראה לאדם את כל אותם הדורות של העולם, וראה אותם כל אחד ואחד, כל דור ודור, כלם עומדים בגן העדן באותה הדמות שעתידיים לעמד בה בעולם הזה. ו**בא** וראה, הרי נתבאר, כי אין שראה את דוד שאין בו חיים כלל, תמה, והוא נתן לו משלו שבעים שנים. משום כך היה לו לאדם תשע מאות ושלושים שנים, ואותם השבעים עלו לו לדור. והדבר הזה הוא סוד של חכמה, שלדוד אין [ימים] פרט לשבעים השנים מאדם הראשון. והכל הוא סוד של חכמה. וכל מה שלמטה, הכל הוא בסוד של מעלה.

ובא וראה, בכל אותן הדמיות של הנשמות של העולם, כלם לפניו זוגות וזוגות. לאחר מכן, כשבאים לעולם הזה, הקדוש ברוך הוא מוּנֵג זוגים.

אמר רבי [יהודה] יצחק, הקדוש ברוך הוא [מנוג זוגים ואמר] אומר בת פלוני לפלוני. אמר רבי יוסי, מה זה אומר, והרי כתוב (קהלת א) אין כל חדש תחת השמש? אמר רבי יהודה, תחת השמש כתוב, שונה למעלה.

אמר רבי יוסי, מה כאן הפרוץ, והרי אמר רבי חזקיה אמר רבי חייא, באותה שעה ממש שיוצא אדם לעולם, בת זוגו מזמנת לו? אמר רבי אבא, אשרי הצדיקים שנשמתיהם מתעטרות לפני המלך הקדוש טרם לבאו לעולם. שכן שנינו, בשעה ההיא שהקדוש ברוך הוא מוציא נשמות לעולם, כל אותן הרוחות והנשמות, כלן כלילות זכר ונקבה שמתברות יחד.

ונמסרות בידי אותו הממנה השליח שנתמנה על הריגות בני האדם, ושמו לילה. ובשעה

וכלא ברזא חדא קאים. ובשעתא דקודשא בריה הוא אחמי ליה לאדם כל אנון דרין דעלמא, וחקא לון כל חד וחד כל דרא ודרא בלהו קימי בגנתא דעדן ביהוה דיוקנא דזמנין לקיימא בהאי עלמא.

והא חזי, הא אתמר פיון דחקא ליה לדוד דלאו ביה חיים כלל, תהו, ואיהו יהיב ליה מדיליה שבועין שנין, בגין כך הווי ליה לאדם תשע מאות ותלתין שנין. ואנון שבועין אסתלקו ליה לדוד. ומלה דא רזא דחקמתא איהו, דדוד לית ליה (יומין) בר שבועין שנין מאדם קדמאה, וכלא רזא דחקמתא איהו. וכל מה דלתתא כלא איהו ברזא דלעילא.

והא חזי, בכל אנון דיוקנין דנשמתין דעלמא בלהו זוגין זוגין קמיה. לבתר פד אתיין להאי עלמא קדשא בריה הוא מנווג זוגין.

אמר רבי [יהודה] יצחק קדשא בריה הוא (מנווג זוגין ואמר) אמר בת פלוני לפלוני. אמר רבי יוסי מאי קא מיירי והא כתיב, (קהלת א) אין כל חדש תחת השמש. אמר רבי יהודה תחת השמש פתיב, שאני לעילא.

אמר רבי יוסי מאי ברזא הכא. והא אמר רבי חזקיה אמר רבי חייא ביהוה שעתא ממש דנפיק בר נש לעלמא בת זוגו אדזמנת לו. אמר רבי אבא זכאין אנון צדיקייא דנשמתהון מתעטרין קמי מלכא קדישא עד לא ייתון לעלמא, דהכי תנינן ביהוה שעתא דאפיק קדשא בריה הוא נשמתין לעלמא, כל אנון רוחין ונשמתין בלהו כלילין דכר ונוקבא דמתחברין כחדא. ואתמסרין בידי דהוה ממנא שליחא

דַּתְּפַקֵּד עַל עֵדוּאֵיהוֹן דְּבַנֵּי נָשָׂא. וְלִילָה
שְׁמִיָּה, וּבִשְׁעֵתָא דְּנַחְתִּין וְאַתְמַסְרֵן בִּידוּי
מִתְפָּרְשִׁין, וְלִזְמַנִּין דָּא אַקְדִּים מִן דָּא וְאַחִית
לְהוּ בְּבַנֵּי נָשָׂא. וְכַד (מָתָא) מָטָא עֵידָן דְּזוּוּגָא
דְּלַהוֹן. קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דִּידְע אַנּוּן רוּחִין
וְנִשְׁמָתִין מִחֻבְר לֹוֹן כְּדִבְבַקְדְּמִיתָא וּמְכַרְזָא
עֲלִיָּיהוּ. וְכַד אֶתְחַבְרֵן אֶתְעַבִּידוּ חַד גּוּפָא חַד
נִשְׁמָתָא יְמִינָא וּשְׁמָאֲלָא פְדָקָא חֲזִי, וּבְגִין כֶּף
אִין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשְּׁמֶשׁ. וְאִי תִימָא הָא
תְּגִינֵן לִית זְוּוּגָא אֲלָא לְפּוּם עוּבְדוּי וְאַרְחוּי
דְּבַר נָשׁ. הֵכִי הוּא וְדָאִי. דָּאִי זְכִי וְעוּבְדוּי
אַתְפְּשֵׁרֵן, זְכִי לְהֵוּא דִּילִיָּה לְאַתְחַבְרָא בִּיה
כְּמָה דְּנַפְיָה.

שִׁירְדוּת וְנִמְסְרוּת בְּיָדוּי,
נְפָרְדוּת, וְלַפְעָמִים זֶה מְקַדִּים
לְפָנֵי זֶה, וּמוֹרִיד אוֹתָם בְּבַנֵּי
הָאָדָם. וּכְשֶׁמֶגִּיעַ (מִקְהָ) זְמַן זְוּוּגָם,
הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא שְׁמִפְרִי אוֹתָן
הַרוּחֹת וְהַנְשָׁמוֹת מִחֻבְר אוֹתָן
כְּבִרְאשׁוֹנָה וּמְכַרְזוּ עֲלֵיהֶם.
וּכְשֶׁמֶתְחַבְרִים, נַעֲשִׂים גּוּף אֶחָד
וְנִשְׁמָה אַחַת, יְמִין וּשְׁמָל
כְּרִאוּי, וּמִשׁוּם כֶּף אִין כָּל חֲדָשׁ
תַּחַת הַשְּׁמֶשׁ. וְאִם תֵּאמַר, הֲרִי
שְׁנִינּוּ שְׁאִין זְוּוּג אֲלָא לְפִי מַעֲשֵׂי
וְדַרְכֵי הָאָדָם - כֶּף זֶה וְדָאִי!
שְׂאֵם זֹזְכָה וּמַעֲשֵׂיו כְּשֵׁרִים, הוּא
זֹזְכָה לְהֶתְחַבֵּר עִם אוֹתוֹ שְׁלוּ
כְּמוֹ שְׂעִיָּא.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, מִי שְׁמַעֲשִׂיו
כְּשֵׁרִים, בְּאִיזָה מְקוֹם יִבְקֵשׁ (וַיִּשָּׁב)
אֵת זְוּוּגוֹ? אָמַר לוֹ, הֲרִי שְׁנִינּוּ,
לְעוֹלָם יִמְכַר אָדָם וְכוּ' וַיִּשָּׂא בַת
תַּלְמִיד חֲכָם, (ד' א' וְכֹא רֵאחַ) שְׁתַּלְמִיד
חֲכָם פְּקוֹדוֹן רַבּוּנּוֹ נִפְקָד בְּיָדוֹ.
שְׁנִינּוּ בְּסוּד הַמְשָׁנָה, כָּל אוֹתָם
שְׂבָאוּ בְּגִלְגוּלָא שֶׁל נִשְׁמוֹת,
יְכוּלִים לְהַקְדִּים בְּרַחֲמִים אֵת
זְוּוּגָם, וְעַל זֶה הִעִירוּ הַחֲכָמִים,
אִין נוֹשָׂאִים נָשִׁים בְּמוֹעֵד, אֲבָל
מְקַדְשִׁים, שְׂמָא יִקְדְּמוּ אַחַר
בְּרַחֲמִים. וַיְפָה אֲמַרוּ אַחַר
בְּדִיּוּק. וְעַל כֵּן קָשִׁים הַזְוּוּגִים
לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא. וְעַל כֵּן
פְּנִים וְדָאִי כְּתוּב כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרַכֵּי
ה'.

רַבִּי יְהוּדָה שְׁלַח לְרַבִּי אֶלְעָזָר.
אָמַר, הֲרִי סוּד הַדְּבַר יְדַעְתִּי,
אוֹתָם שְׂבָאוּ בְּגִלְגוּל נִשְׁמוֹת -
מֵאִיזָה מְקוֹם לְהֵם יֵשׁ זְוּוּג? שְׁלַח
לוֹ, כְּתוּב (שׁוּפְטִים כֹּא) מָה נַעֲשֶׂה
לְהֵם לְנוֹתְרִים לְנָשִׁים וְגו'. וְכְתוּב
וַחֲטַפְתֶּם לָכֶם וְגו'. פְּרַשְׁתַּ בְּנֵי
בְּנִימִין מוֹכִיחָה, וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ
שְׂמָא יִקְדְּמוּ אַחַר בְּרַחֲמִים. וְכִי
אוֹתוֹ אַחַר אִין לוֹ בַת זְוּוּג? אֲבָל תִּמְצָא זֶה כְּמוֹ אָדָם

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא מָאן דַּתְפְּשֵׁרֵן עוּבְדוּי בְּאֵן
אֶתְר יִתְבַּע (ס' א' וְחָבָא) הֵוּא זְוּוּגָא דִּילִיָּה.
אָמַר לִיָּה הָא תְּגִינֵן לְעוֹלָם יִמְכַר אָדָם כּוּ'
וַיִּשָּׂא בַת תַּלְמִיד חֲכָם (ד' א' ל"ג וְתֵא חוּ'). דְּתַלְמִיד
חֲכָם פְּקוֹדוֹנָא דְּמֵאֲרִיָּה אֶתְפַּקְדוֹן בִּידֵיהּ. תֵּאנָא
בְּרָזָא דְּמִתְנִיתָא כָּל אַנּוּן דְּאָתוּ בְּגִלְגוּלָא
דְּנִשְׁמָתִין יְכַלִּין לְאַקְדֵּמָא בְּרַחֲמֵי זְוּוּגָא
דְּלַהוֹן. וְעַל הָאִי אֶתְעַרוּ חֲבֵרִיָּא. אִין נוֹשָׂאִין
נָשִׁים בְּמוֹעֵד אֲבָל מְקַדְשִׁין שְׂמָא יִקְדְּמוּ
אַחַר בְּרַחֲמִים. וְשִׁפִּיר קְאָמְרוּ אַחַר דִּיִּיקָא,
וְעַל כֵּן קָשִׁין זְוּוּגִין קָמִיָּה דְּקְדָשָׁא בְּרִיף הוּא.
וְעַל כֵּלָּא (פְּנִים) וְדָאִי כִי יִשְׂרָאֵל דְּרַכֵּי יְיָ כְּתִיב.
רַבִּי יְהוּדָה שְׁלַח לְרַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר הָא
רָזָא דְּמַלְהָ יְדַעְנָא, אַנּוּן דְּאָתוּ בְּגִלְגוּלָא
דְּנִשְׁמָתִין מָאן אֶתְר לְהוּ זְוּוּגָא. שְׁלַח לִיָּה
כְּתִיב, (שׁוּפְטִים כֹּא) מָה נַעֲשֶׂה לְהֵם לְנוֹתְרִים
לְנָשִׁים וְגו'. וְכְתִיב לָכוּ וַחֲטַפְתֶּם לָכֶם וְגו'.
פְּרַשְׁתָּא דְּבַנֵּי בְּנִימִין אוֹכַח וְעַל הָאִי תְּגִינֵן
שְׂמָא יִקְדְּמוּ אַחַר בְּרַחֲמִים. (כִּי אוֹתוֹ אַחַר אִין לוֹ בַת
זְוּוּג, אֲבָל תִּשְׁכַּח דָּא כְּגוֹן כִּרְשׁ דְּנָסִיב בַת זְוּוּגִיהּ וְלֹא הוּוּ לִיָּה מִנְהָ בְּנִין וְנִתְ,

לך לך - צב ע"א

שָׁשָׁא בַת זִוְגוּ וְלֹא הָיוּ לוֹ מִמֶּנָּה בָּנִים וּבָת, יָבֵא אַחֵיו וַיִּבְרַם אֶת אִשְׁתּוֹ וַיְזַלְל לֹא מִמֶּנָּה בֶן, הֵבֵן הַיָּהּ הוּא הַמֵּת שֶׁנִּשְׁמָתוֹ חִוְרָה לְעוֹלָם, זֶה הוּא הָאֲחֵר שֶׁאֵין לוֹ בֵּת זִוְג אֵלָּא אִמּוֹ, זֶה הוּא שְׂמַא דְקָמֵנו אַחֵר בְּרַחֲמִים, שִׁכּוּל לְהַקְדִּים אַחֵר לִשְׂא אֶת אִשְׁתּוֹ שֶׁל זֶה בְּרַחֲמִים וּבַחֲפִלָּה, וְאֵף עַל גַּב שְׂמַחְרֵי לֶךְ שִׁיבּוּלִים לְהַקְדִּים אַחֵר בְּרַחֲמִים, לֹא יָכוּל אֵלָּא אִם (הוּא) בְּעֵלָה הוּא רָשָׁע (הוּא צְדִיק).

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, (בַּעֲתָה) זֶה הוּא וְדָאֵי שְׁקָשִׁים הַזְּזוּגִים לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֲשֶׁרִי חֲלָקֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אוֹתָם אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל הַנְּסֻחֹת וְהַגְּנוּזִים שֶׁגִּנְזוּזִים לִפְנֵיו. וְדָאֵי כְּתוּב (תְּהִלִּים ט) תּוֹרַת ה' תְּמִימָה וְגו'. אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שֶׁל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה וְלֹא נִפְרַד מִמֶּנָּה, שְׂכָל מִי שֶׁנִּפְרַד מִן הַתּוֹרָה אֶפְסוֹ שְׁעָה אַחַת, כְּמִי שֶׁנִּפְרַד מִחֵי הַעוֹלָם, שְׂכְּתוּב (דְּבָרִים ל) כִּי הִיא חֲרִיף וְאֶרֶץ יְמִיָּה, וְכְּתוּב (מִשְׁלֵי ג) אֶרֶץ יְמִים וְשָׁנֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ.

וְיְהִי אַבְרָם בֶּן תְּשַׁעִים שָׁנָה וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פִּתַח, (יִשְׁעִיָּה ט) וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ וְגו'. אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל מִכָּל שְׂאֵר הָעַמִּים, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרָא לָהֶם צְדִיקִים. שְׁלֵמְדֵנוּ מֵאָה וְעֶשְׂרִים (וְהַמֵּשׁ) וְשִׁמּוֹנָה אֲלָפִים בְּעֵלֵי כְּנָפִים שֶׁהוֹלְכִים וְטָסִים אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְשׁוֹמְעִים קוֹל וְאוֹחֲזִים אֶת אוֹתוֹ הַקּוֹל.

כְּמוֹ שֶׁשִּׁנְיָנוּ שְׂאִין לָךְ דְּבַר בְּעוֹלָם שְׂאִין לוֹ קוֹל וְהוֹלֵךְ וְטָס בְּרַקִּיעַ. וְאוֹחֲזִים בּוֹ בְּעֵלֵי כְּנָפִים, וּמַעֲלִים אֶת אוֹתוֹ הַקּוֹל (וְלִבְנוֹם) שְׂאוֹמְרִים (בְּעַל הַרִין) וְדָנִים אוֹתוֹ הֵן לְטוֹב הֵן לְרַע, שְׂכְּתוּב (קְהֵלֶת ט) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יִלִּיף אֶת הַקּוֹל וְגו'. מַהִי דָּנִים אֶת אוֹתוֹ הַקּוֹל? רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, בְּשַׁעָה שֶׁבֶן אָדָם שׁוֹכֵב וְיִשָּׁן וְנִשְׁמָתוֹ יִצְאָה מִמֶּנּוּ, וְאֵז

יִיחִי אַחֵריו וַיִּבְרַם אֶתְתִּיה וְיִחְלִיד לִיה (דף צב ע"א) מִנָּה בַר. הִיא בַר הוּא מִיָּתָא דְאֶהֱדַרְתָּ נִשְׁמָתִיהָ לְעֵלְמָא. דָּא הוּא אַחֵר דְאֵין לוֹ בֵּת זִוְג אֵלָּא אִמִּיהָ, וְדָא הוּא שְׂמַא דְקָמֵנו אַחֵר בְּרַחֲמִים דִּיכּוּל לְאֶקְרַמָּא אַחֵרָא לְמִסַּב אֶתְתִּיהָ דְדָא בְּרַחֲמִים וּבַחֲפִלָּה וְאֵף עַל גַּב דְאִמִּיָּא לָךְ דִּיכּוּל לְאֶקְרַמָּא בְּרַחֲמֵי לֹא יָכוּל אֵלָּא אִם (הוּא) בְּעֵלָה חֲזִיבָא אִיהוּ וְיִחִיו וְיָבֵאָה)

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה (הַשְּׁתָּא) הִיא הוּא וְדָאֵי דְקָשִׁין זְזוּגִין כְּמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. זַכָּאָה חוֹלְקָהוֹן דִּישְׂרָאֵל דְאֹרִייתָא אוֹלִיף לָהּוּ אֶרְחוּי דְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָל טְמִירִין וְגִנְזִיא דְגִנְזִין קְמִיָּה. וְדָאֵי כְּתִיב, (תְּהִלִּים יט) תּוֹרַת יי תְּמִימָה וְגו'. זַכָּאָה חוֹלְקִיהָ מָאן דִּישְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִייתָא וְלֹא יִתְפָּרַשׁ מִיָּנָה, דְּכָל מָאן דִּיתְפָּרַשׁ מְאוֹרִייתָא אֶפְסוֹ שְׁעָתָא חֲדָא כְּמָה דְאִתְפָּרַשׁ מִחֵי דְעֵלְמָא דְכְּתִיב, (דְּבָרִים ל) כִּי הִיא חֲרִיף וְאֶרֶץ יְמִיָּה. וְכְּתִיב, (מִשְׁלֵי ג) אֶרֶץ יְמִים וְשָׁנֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ:

וְיְהִי אַבְרָם בֶּן תְּשַׁעִים שָׁנָה וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פִּתַח (יִשְׁעִיָּה ט) וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ וְגו'. זַכָּאִין אֲנוּן יִשְׂרָאֵל מִכָּל שְׂאֵר עַמִּין, דְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרָא לוֹן צְדִיקִים. דְתַנְיָא מֵאָה וְעֶשְׂרִים (ד"א ל"ג וְהַמֵּשׁ) וְתַמְנִיָּא אֲלָפֵי מְאֵרִי דְגִדְפִין דְאֶזְלִין וְטָאֲסִין כָּל עֵלְמָא וְשְׁמַעִין קָלָא וְאַחְדִּין לִיה לְהַהוּא קָלָא.

כְּמָה דְתַנְיָן לִית לָךְ מְלָה בְּעֵלְמָא דְלִית לָהּ קָלָא, וְאֶזְלָא וְטָאֲסָא בְּרַקִּיעָא, וְאַחְדִּין לָהּ מְאֵרִי דְגִדְפִין וְסִלְקִין הַהוּא קָלָא (ד"א ל"ג וְהַמֵּשׁ) דְאֶמְרִין (גִּיָּא דְמִדּוּן) וְדִינְיָן לָהּ הֵן לְטוֹב הֵן לְבִישׁ דְכְּתִיב, (קְהֵלֶת ט) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל וְגו'.

אִימְרֵי דִינְיָן לְהַהוּא קָלָא. רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר בְּשַׁעָתָא דְבַר נֶשׁ שְׂכִיב וְנָאִים, וְנִשְׁמָתִיהָ נִפְקַת מִגִּיהָ, וְהִיא אֶסְהִידַת בִּיהַּ כְּבַר נֶשׁ, וְכַדִּין דִּינְיָן לְהַהוּא קָלָא הֲדָא הוּא

דְּכַתִּיב, (מיכה ז) מְשַׁכְּבַת חֵיקֶךָ שְׁמֹר פְּתָחֵי פִיךָ.
מָאֵי טַעְמָא, מְשֹׁם דְּהִיא אֶסְהִידַת בְּבַר נָשׁ.
רַבִּי יְהוּדָה אָמַר כֹּל מַה דְּבַר נָשׁ עֵבִיד בְּכָל
יּוֹמָא נִשְׁמַתִּיהּ אֶסְהִידַת בֵּיהּ בְּבַר נָשׁ בְּלִילְיָא.
הַתַּנָּא אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּתַחֲלַת שַׁעֲתָא
קַמֵּיתָא בְּלִילְיָא כַּד נִשְׁף יִמְמָא וְעָאֵל
שְׁמַשָּׁא מְאָרֵי דְּמִפְתָּחֵן דְּמִמְנָן עַל שְׁמַשָּׁא
עָאֵל בְּתַרִּסַר תַּרְעִין דְּפִתְחִיחֵן בִּימְמָא, בְּתַר
דְּעַל בְּכַלְהוּ, כֹּל אַנּוּן תַּרְעִין סְתִימִין (ג"א פְּתִיחִין),
כְּרוּזָא קָאִים וְשָׂרֵי לְאַכְרִזָא, קָאִים מָאן
דְּקָאִים וְאַחִיד לְאַנּוּן מִפְתָּחֵן, בְּתַר דְּסִיִּים
כְּרוּזָא, כֹּל אַנּוּן נְטוּרֵי עֲלֵמָא מִתְּפַנְשִׁין
וְסֻלְקִין, לִית מָאן דְּפִתַּח (פּוּקָא) פִּטְרָא כִּלְאֵ
מִשְׁתַּכְּכִין. כְּדִין דִּינִין דְּלִתְתָא מִתְּעַרְיִן וְאַזְלִין
וְשָׂאטִין בְּעֲלֵמָא, וְסִיְהָרָא שְׂאֵרֵי לְאַנְהָרָא.
וּמְאָרֵי דִּיבְבָא תְּקַעִין וּמִיִּלְלִין. תְּקַעִין
תְּנַיִנוֹת כְּדִין מִתְּעַרֵי שִׁירְתָא וּמְזַמְרִין
קָמֵי מְאָרֵיהוֹן, כְּמַה מְאָרֵי תְּרִיסִין קָיִימוּ
כְּקִיּוּמֵיהוּ וְאַתְעַרְיִן דִּינִין בְּעֲלֵמָא, כְּדִין בְּנֵי
נָשָׁא נִימִין וְנִשְׁמַתָּא נִפְקַת וְאַסְהִידַת סְהִדוּתָא
וְאַתְחִיבַת בְּדִינָא, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵבִיד
חֶסֶד בְּבַר נָשׁ וְנִשְׁמַתָּא תְּבַת לְאַתְרָה.
בְּפִרְגוֹת לִילְיָא כַּד צַפְרִין מִתְּעַרְיִן, סִטְרָא
דְּצַפּוֹן אֲתַעַר בְּרוּחָא, קָם כְּקִיּוּמֵיהּ
שְׂרַבִּיטָא דְּבַסְטֹר דְּרוּם וּבַטְשׁ בְּהוּא רּוּחָא
וְשַׁכִּיף וְאַתְבַּסָּם, כְּדִין אֲתַעַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּנִימוּסוּי לְאַשְׁתַּעֲשַׁע עִם צְדִיקָא
בְּגַנְתָּא דְּעַדָן.
בְּהוּא שַׁעֲתָא זְכָאָה חוּלְקִיָּה דְּבַר נָשׁ
דְּקָאִים לְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּאוּרִיטָא, דְּהָא
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל צְדִיקָא דְּבַגְנָתָא דְּעַדָן
כִּלְהוּ צִיִּיתִין לְקִלְיָה הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (שׁיר
אָדָם שְׁעוּמַד לְהַשְׁתַּעֲשַׁע בַּתּוֹרָה, שְׁהֲרֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

דִּינִים אֶת אוֹתוֹ הַקּוֹל. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
(מיכה ז) מְשַׁכְּבַת חֵיקֶךָ שְׁמֹר פְּתָחֵי
פִיךָ. מַה הַטֵּעַם? מְשֹׁם שֶׁהִיא
מְעִידָה בְּאָדָם. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר,
כֹּל מַה שְׂאָדָם עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם,
נִשְׁמַתוּ מְעִידָה בּוֹ בְּאָדָם בְּלִילְיָה.
דְּמִדְּנֵי, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
בְּתַחֲלַת הַשַּׁעֲהָ הַרְאִישׁוּנָה
בְּלִילְיָה, כְּשֶׁנּוֹשֵׁף (שׁוֹנֵף) הַיּוֹם
וְנִכְנַס הַשֶּׁמֶשׁ, בַּעַל הַמִּפְתָּחוֹת
שְׁמַנְגָה עַל הַשֶּׁמֶשׁ נִכְנַס בְּתַרִּסַר
שָׁעִירִים שְׁפִתּוּחִים בַּיּוֹם. אַחַר
שֶׁנִּכְנַס בְּכֹלָם, כֹּל אוֹתָם הַשָּׁעִירִים
הַסְּתוּמִים (הַפְּתוּחִים), הַכְּרוּז עוֹמֵד
וּמִתְחִיל לְהַכְרִיז. עוֹמֵד מִי
שְׁעוּמַד וְאוֹחֵז אֶת אוֹתָם
הַמִּפְתָּחוֹת. אַחַר שְׁסִים הַכְּרוּז,
כֹּל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי הַעוֹלָם
מִתְּפַנְסִים וְעוֹלִים, וְאֵין מִי
שְׁפִתְחָן (פִּתְחָן) פְּתָחוֹן פֶּה וְהַכֹּל
שׁוֹקֵטִים. אִזּוּ מִתְּעוֹרְרִים הַדִּינִים
שְׁלַמְטָה, וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים
בְּעוֹלָם, וְהַלְבֵּנָה מִתְחִילָה
לְהֵאִיר.

וּבַעֲלֵי הַיְבֵבָה תּוֹקְעִים וּמִיִּלְלִים.
תּוֹקְעִים שְׁנֵית. אִזּוּ מִתְּעוֹרְרַת
שִׁירָה וּמְזַמְרִים לִפְנֵי רַבּוֹנָם.
כְּמַה בַּעֲלֵי מְגַנִּים עוֹמְדִים
בְּמִקּוּמָם וּמְעוֹרְרִים דִּינִים
בְּעוֹלָם. אִזּוּ בְּנֵי הָאָדָם יְשׁוּנִים,
וְהַנְּשִׁמָּה יוֹצֵאת וּמְעִידָה עֲדוֹת
וּמִתְחַיְבַת בְּדִין. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם אָדָם,
וְהַנְּשִׁמָּה שְׂבָה לְמִקּוּמָה.
בְּחֻצוֹת הַלִּילְיָה, כְּשֶׁהַצְּפִירִים
מִתְּעוֹרְרוֹת, צַד הַצְּפּוֹן מִתְּעוֹרֵר
כְּרוּחַ, עוֹמֵד בְּמִקּוּמוֹ הַשְּׂרַבִּיט
שְׂבָצַד הַדְּרוּם, וּמְכָה בְּאוֹתָהּ
הַרוּחַ וְשׁוֹקֵט וּמִתְבַּסָּם. אִזּוּ
מִתְּעוֹרֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּמִנְהַגָיו לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם
הַצְּדִיקִים כְּגוֹן עַדָן.
בְּאוֹתָהּ שַׁעֲהָ אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ שֵׁל
וְכָל הַצְּדִיקִים שְׂבָגָן עַדָן, כֹּלָם

מקשיבים לקולו. זהו שכתוב (שיר ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני ולא עוד, אלא שהקדוש ברוך הוא מושף עליו חוט אחד של חס"ד שיהיה (תמיד) שמור בעולם, שהרי עליונים ותחתונים שומרים אותו. זהו שכתוב (תהלים מב) יומם יצנה ה' חסדו ובלילה שירה עמי.

אמר רבי חזקיה, כל מי שמשתדל בפעוה הזו בתורה, ודאי יש לו חלק תמיד בעולם הבא. אמר רבי יוסי, מה הטעם תמיד? אמר לו, כך למדנו, שכל מצות לילה, כשמתעורר הקדוש ברוך הוא בגן עדן, כל הנטיעות של הגן משקים יותר מאותו הנחל שנקרא נחל קדומים, נחל עדנים, שאין פוסקים מימיו לעולמים. בכיכול אותו שעומד ומשתדל בתורה, כאלו אותו הנחל מוריק על ראשו ומשקה אותו בתוך אותם הנטיעות שבגן עדן. (אמר רבי יוסי) ולא עוד, אלא הואיל וכל הצדיקים שבתוך גן העדן מקשיבים לו, שמים לו חלק באותה השקאת הנחל. נמצא שיש לו חלק תמיד בעולם הבא.

רבי אבא היה בא מטבריה לבי טרונאי שלחמיו, ורבי יעקב בנו היה עמו. נפגשו בכפר טרשא. כשרצו לשכב, אמר רבי אבא לבעל הבית: יש כאן תרנגול? אמר לו בעל הבית: למה? אמר לו: משום שאני קם בחצות הלילה ממש.

אמר לו: לא צריך, שהרי סימן יש לי בבית - שהמשקל הזה שלפני מטתי, אני ממלא אותו במים, ומטפטף טפה טפה. ובחצות הלילה ממש מתרנגנים כל המים, ומתגלגל הגלגל (הרבניק)

השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. ולא עוד אלא דקדשא בריך הוא משוף עליה חד חוטא דחס"ד למהוי (ר"א ל"ג תדיר) נטיר בעלמא, דהא עלאין ותתאין נטריין ליה הדא הוא דכתיב, (תהלים מב) יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי.

אמר רבי חזקיה כל מאן דאשתדל בהאי שעטא באורייתא ודאי אית ליה חולקא תדיר בעלמא דאתי. אמר רבי יוסי מאי טעמא תדיר. אמר ליה הכי אולפינא דכל פלגות ליליא כד קדשא בריך הוא אתער בגנתא דעדן כל אנון נטיען דגינתא אשתקיין יתיר מההוא נחלא דאקרי (דף צב ע"ב) נחל קדומים נחל עדנים דלא פסקו מימיו לעלמין, פביכול ההוא דקאים ואשתדל באורייתא כאילו ההוא נחלא אתרק על רישיה ואשקי ליה בגו אנון נטיען דבגנתא דעדן. (אמר רבי יוסי) ולא עוד אלא הואיל וכלהו צדיקיא דבגו גנתא דעדן צייתין ליה, חולקא שויין ליה בההוא שקיו דנחלא. אשתכח דאית ליה חולקא תדיר בעלמא דאתי.

רבי אבא הוה אתי מטבריה לבי טרונאי דחמוי, ורבי יעקב בריה הוה עמיה, אערעו בכפר טרשא. כד בעו למשכב, אמר רבי אבא למריה דביתא אית הכא תרנגולא. אמר ליה מארא דביתא, אמאי. אמר ליה בגין דקאימנא בפלגות ליליא ממש.

אמר ליה לא אצטריך, דהא סימנא לי בביתא דהדין טקלא דקמי ערסאי מלינא ליה מיא ונטיה טיה טיה, בפלגות ליליא ממש אתרקו כלהו מיא ואתגלגל האי קיטפא ונהים ואשתמע קלא

בְּכָל בֵּיתָא, וְכַדִּין הוּא פְּלַגוֹת לִילְיָא מִמֶּשׁ. וְחַד סָבָא הָוֵה לִי דְהוּה קָם בְּכָל פְּלַגוֹת לִילְיָא וְאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא וּבִגְיֵי כֶף עֲבַד הָאִי. אָמַר רַבִּי אַבָּא בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְשַׁדְרַנִּי הֶכָּא. בְּפְלַגוֹת לִילְיָא נְהִים הֵהוּא גַלְגְּלָא דְקִיטָפָא, קָמוּ רַבִּי אַבָּא וּרַבִּי יַעֲקֹב, שְׁמַעוּ לְהֵהוּא גִבְרָא דְהוּה יְתִיב בְּשַׁפּוּלֵי בֵיתָא וְתַרִּין בְּנוֵי עַמִּיה וְהוּה אָמַר פְּתִיב, (תהלים קיט) חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ, מָאִי קָא חֲמָא דוֹד דְּאִיהוּ אָמַר חֲצוֹת לַיְלָה וְלֹא בְּחֲצוֹת לַיְלָה. אֵלֹא חֲצוֹת לַיְלָה וְדָאִי, לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר הֲכִי. וְכִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הֲכִי אֲקָרִי. אִין, דְּהָא חֲצוֹת לַיְלָה מִמֶּשׁ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּכַח וְסִיעַתָּא דִּילִיהּ וְכַדִּין הִיא שְׁעַתָּא דְעִיל בְּגַנְתָּא דְעַדָּן לְאַשְׁתַּעֲשַׁע עִם צְדִיקָאִי.

הָזָה וְנוֹהֵם, וְנִשְׁמַע קוּלוֹ בְּכָל הַבַּיִת. וְאֵז הוּא חֲצוֹת הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ.

וְיַקְוֵן אַחַד הֵיזָה לִי שְׁהִיָּה קָם בְּכָל חֲצוֹת לַיְלָה וּמִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה, וּמִשּׁוּם כֶּף עֲשֵׂה אֵת זֶה. אָמַר רַבִּי אַבָּא: בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שְׁשַׁלְחֵנִי לְכַאֵן. בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה נְהִם אוֹתוֹ הַגְּלִגְלָא [הַדְּבִקָּן]. קָמוּ רַבִּי אַבָּא וּרַבִּי יַעֲקֹב, וְשָׁמְעוּ אֵת אוֹתוֹ הָאִישׁ שְׁהִיָּה יוֹשֵׁב בִּירְכַתִּי הַבַּיִת וְשָׁנִי בְּנוֹי עַמּוֹ, וְהִיָּה אוֹמֵר, כְּתוּב (תהלים קיט) חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ. מָה רָאָה דוֹד שְׁהוּא אָמַר חֲצוֹת לַיְלָה וְלֹא בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה? אֵלֹא חֲצוֹת לַיְלָה - וְדָאִי לְקַדוּשׁ-בְּרִיךְ-הוּא אָמַר כֶּף. וְכִי כֶף נִקְרָא הַקַּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? כֶּן, שְׁהִרִי חֲצוֹת לַיְלָה מִמֶּשׁ הַקַּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְסִיעַתּוֹ, וְאֵז הִיא הַשְּׁעָה שְׁנַכְנֵס לְגַן הָעֵדֶן לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצְּדִיקִים.

אָמַר רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי יַעֲקֹב, וְדָאִי נִשְׁתַּתַּף עִם הַשְּׁכִינָה וְנִתְחַבֵּר יַחַד. קָרְבוּ וְיִשְׁבוּ עִמּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, אָמַר דְּבַר פִּיךְ, שְׁיִפְּהָ אֲמַרְתָּ, מִנֵּין לָךְ זֶה? אָמַר לְהֵם, דְּבַר זֶה לְמַדְתִּי מִסְבִּי. וְעוֹד הֵיזָה אוֹמֵר, שְׁשַׁלַּח [שְׁתַּחֲלַח] הַשְּׁעוֹת הַרְּאִשׁוֹנוֹת שֶׁל הַלַּיְלָה, כֹּל הַדְּיָנִים שְׁלִמְטָה מִתְּעוֹרְרִים וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם. וּבְחֲצוֹת הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ הַקַּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעוֹרֵר בְּגַן עֵדֶן, וְהַדְּיָנִים שְׁלִמְטָה אִין נִמְצָאִים. וְכָל הַמְּנַהֲגִים שְׁלִמְעָלָה בְּלַיְלָה, אִין נִמְצָאִים אֵלֹא בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה מִמֶּשׁ. מִנֵּין לָנוּ? מֵאַבְרָהָם, שְׁכַתוּב (בראשית יד) וַיַּחֲלַק עֲלֵיהֶם לַיְלָה. בְּמִצְרַיִם - (שמות יב) וַיְהִי בְּחִצְיֵי הַלַּיְלָה. וּבְמִקּוֹמוֹת רַבִּים בְּתוֹרָה כֶּף נִמְצָא. וְדוֹד הֵיזָה יוֹדַע. [ומה] וּמִנֵּין הֵיזָה יוֹדַע? אֵלֹא כֶּף

אָמַר רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי יַעֲקֹב וְדָאִי נִשְׁתַּתַּף בְּשְׁכִינְתָּא וְנִתְחַבֵּר כְּחַדָּא, קָרִיבּוּ וְיִתִּיבוּ עַמִּיה, אָמְרוּ לִיהּ אִימָא מְלָה דְּפוּמָךְ דְּשַׁפִּיר קְאָמְרְתָּ. מָנָא לָךְ הָאִי. אָמַר לוֹן מְלָה דָּא אוֹלִיפְנָא מִסְבָּאִי. וְתוּ הוּה אָמַר דְּתַלַּת (כ"א) דְּתַחֲלַת) שְׁעַתִּי קְמִייתָא דְּלִילְיָא כָּל דִּינִין דְּלִתְתָּא מִתְּעַרִּין וְאֵזְלִין וְשִׂאטִּין בְּעַלְמָא.

בְּפְלַגוֹת לִילְיָא מִמֶּשׁ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַעַר בְּגַנְתָּא דְעַדָּן וְדִינִין דְּלִתְתָּא לֹא מִשְׁתַּפְּחִין. וְכָל גִּימוּסִין דְּלַעִילָא בְּלִילְיָא לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ אֵלֹא בְּפְלַגוֹת לִילְיָא מִמֶּשׁ. מְנַלְן מֵאַבְרָהָם דְּכְתִיב וַיַּחֲלַק עֲלֵיהֶם לַיְלָה. בְּמִצְרַיִם (שמות יב) וַיְהִי בְּחִצְיֵי הַלַּיְלָה, וּבְאַתְרִין סְגִיאִין בְּאוֹרֵייתָא הֲכִי אֲשַׁתְּכַח. וְדוֹד הוּה יוֹדַע.

(ומה) וּמָנָא הוּה יוֹדַע. אֵלֹא הֲכִי אָמַר סָבָא.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלִּיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁוֹ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁוֹ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

אור צדיקים

מכתבים והסכמות מגדולי הצדיקים על הזוהר

בעל הסולם

הסכמת אדומרר וכו' וכו' הרהיק מגור שליטיא

ב"ה ר"ח אדר תש"ה

הניצ לידי ספר זוהר עם פירוש הסולם מאת הרה"צ מוהרי"ר יהודא הלוי אשלג שליטיא. והנני נותן דמי קדימה על הספר הניו ומבקש מאחרים לסייע בוה. המצטת לישועות ישראל במהרה נאם אברהם מרדכי אלטר (הקדום מהמה)

הסכמות אדמירר וכו' וכו' הרהיק מבעלו שליטיא

ב"ה

גם כ"ק אחי אדמירר שליטיא מבעלזא יקח אייה ספר הסולם ביאור על ורהיק מהמחבר הרב הגאון מהקובל וכו' מוהרי"ר יהודא אשלג שליטיא מירושלים תובכ"א כאשר יצא לאור עולם במהיר אשר יושט עליה. ונתן מיך כנהוג. והנה כו"ח בשם כ"ק מרן אחי אדמירר שליטיא כ"ב שבט תש"ה תלמידי אבי. ח"י מרדכי רוקח באמרי"ר וצוקליה מבעלזא (הקדום מהמה) ארביץ בילגורי"א

הסכמת רבי אליהו לאפיאן זכר צדיק לברכה על הדפסת זוהר - הסולם

הנני להביא לפניכם שאבי הגאון הצדיק (רבי אליהו לאפיאן) זכר צדיק לברכה שאחר שזכה ללמוד תורת הח"ן והגיע לפעולת רמות כידוע לכל, וכשהגיעו ספרי בעל הסולם לידיו נסקו ועלם בהם ככל כוחו, והפליג בשבחם ואמר שזו השיטה נכונה והאמיתית ומביאה את האדם לרביקות בהשם. ולכן את כל דברי האר"י הקדוש זמנתו יגן עליו אמן, וכדאי לעסוק בה כי הוא מספיק כל דבר בטוב טעם השווה לכל נפש.

(ספר הסכמת הגאון רבי חיים שמואל הגאון הצדיק רבי אליהו לאפיאן זכר צדיק לברכה מאת ספר חוזה מנחתא על השב שמעתא, כ"ח תמוז תשנ"ו על זוהר עם פירוש הסולם)

הסכמת רבי יוסף חיים אונפבל זכר צדיק קדוש לברכה על הדפסת זוהר - הסולם

האמת אנכי, שאני יודע מך ערכי כי אפילו בפשט אני כדאי לתן הסכמה, ולכן שכן בדבר שלא כי הוא, אבל כולי עלמא מכירים את כבודו... הכון הגדול בלימוד הקבלה ומפורסם שמו... אחד מיקורי ירושלים ותכמה העוסק בתורה לשמח ומנלה צפניה, הלא הוא אחי בגרא רבא ויקרא יידיי הוא הקשר במסורתו לכבי... כיראתו הקודמת כבוד קדושת הרב הגאון רבי יהודה לייב אשלג שליטיא... יהו רצון מלפני אבינו שבשמים שכל ברכותיו יתקיימו ויגברת השם המטה לישועה קרובה.

(ספר הסכמת הרב"ד הגאון הצדיק רבי יוסף חיים אונפבל זכר צדיק קדוש לברכה על זוהר עם פירוש הסולם)

הסכמת מהקובל רבי יצחק כדורי זכר צדיק לברכה על הדפסת זוהר - הסולם

הנה באו לפני תלמידי כבוד קדושת האדמירר הרב ברוך שלום הלוי אשלג זכר צדיק לברכה ביום תכרון תכניו ביאוריהם על תורת האר"י הקדוש ובתורת אביו איש האלוקים מרן בעל הסולם על זוהר הקדוש וכבר הסכימו

לימוד זוהר הקדוש מונע כל מחלה ומגע רע מלבוא וכל בנתו. לאור התפשות מלתות קשות ובכרת שפת מקסימו רח"ל, כל היהודים מנע ועד זקן ואוחזים בלמוד זוהר הקדוש ויגלים. ומפילם את השולט כולו על כל צורה שלא תנא. ולא עוד אלא שפניאם דחסיים וחסדים טובים וכשרות טובות.
אז הוא רבי שפתן לטמן עליו בשעת הדחק, וכוכותו מן האנולה

צדיקים לברכה וחתמו בקריאות קודש על כך בניסן תרצ"א.
וברעיא מהמנו קדישא (פרשת שזף אף קמ"ד) כבר הביא ואמר ובנו דעתדיו ישראל לטיעם מאלוני דחיי דאיהו האי ספר זוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ובתקונים (דף מ' איתא: וכדא מתבאי בסוף וימיה בניניה וקראתם דחור בארין וכו'.

והנה בעת זאת שעת צרה היא ליעקב בנשפית וברחניות ברחמי ארין הקודש תבנה ותכונן ובתפוצות ישראל בארצות פזורנו. עינו בשואות לאבינו שבשמים שיתעוררו רחמי על שרית פליטתנו, ושומר ישראל ישמר שארית ישראל וכו', ושוכח לרואת בקרוב בתגולת כבוד שמו יתברך על עמו ארצו ונחלתו ובכל העולם וישועת השם בכיאת משיח צדקנו וברמיים גדולים יקבענו מארבע כנסות הארין לארצנו.

...לכן מן הראוי שהא זוהר הקדוש הזה בכל בני ישראל, לפני ריון הקורא בו שובין כל מלה וזינו ללמוד נוכח לעיל בקדושה ובטהרה ובדחילו וברחמינו בסייעתא דשמיא.

וזכות התנא האלקי הרשבי"ו שילמדו תורתו בטהרה, בוודאי תעמוד לנו ולכל ישראל להושע בכלל ובפרט שנוכח בקרוב לרואת כישועתן שמתחן ונחמתן של ישראל בכיאת גואל צדק ברחמיים גדולים כבמהר בימינו אמן, ומלאה הארץ דעה כמיים לים מסיים במהרה בימינו אמן

הספסת הגושיה הצדיקים חברי בית דין עדה החרדית תשי"ב רבי ישראל יעקב פישר זכר צדיק לברכה, הרב סיון בראגאזאדמירר זכר צדיק לברכה הרב משה הלפרשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבאנאוויטש זכר צדיק לברכה, הרב ישראל משה דושינסקי זכר צדיק לברכה, והרבלין בן חיים חיים, הרב משה שטרנבוך שליטיא, הרב אברהם יצחק אומן שליטיא - ספר זוהר עם פירוש שליטיא מדע"ס להגאון הצדיק מהקובל רבי יודא מר"ש זכר צדיק לברכה)

הרה"צ רבי ישראל משה דושינסקי זצ"ל מהקובל

צדיק וגאוןי ארין מן הדור הקודם על תורתו הטהורה לשם שמים של שר בית זוהר קודש הקדשים כבוד קדושת אדמירר הרב יהודה לייב הלוי אשלג זכר צדיק קדוש לברכה לחיי העולם הבא זכותו יגן עליו, כי הוא נכונה יחידות מפעליו. אשר מתוך התכונת רוח השם עליו השכיח להוציא מאפילה לאורה את מאור התורה זוהר הקדוש ותכני האר"י הקדוש, ושמה ירדה לעולם כביום תנית התורה משש. ואורו הקדוש יאר דרכנו נכוחה זוהר הדרך לתקן עצמנו ולכונן צעדנו לקראת ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

(ספר הסכמת און מהקובל ספר הדור והדור הצדיק החסיד רבי יצחק כדורי זכר צדיק לברכה, תמוז תשנ"ו על זוהר עם פירוש הסולם)

☆☆☆

הסכמת חברי הבד"ץ העדה החרדית תשס"ב על הדפסת זוהר - מתוך מדבש

הנה הגיש לפנינו הרב הצדיק רבי יודא פישר שליטיא הסכמת מרבנים הגאונים הצדיקים גדולי ירושלים מדר הקודם פשנת תרצ"א וכו' שביקשו למסרם גדולת לימוד זוהר הקדוש, ולקבש מבני תורה וכו' שלל פי שאמר לו ישתדל ללמוד דף זוהר בכל יום בלי דוד.

ועתה קם והתעורר הרב הגושר לעיל, וברצונו לעשות ולסדר לוח יומי ללימוד דף זוהר בכל יום, לפי דפוס עיד הקודש תבנה ותכונן, ואתו

וראוי כי בשעתו תחמו על קריאה קדושה למען הפצת ענין הקדוש הנזכר לעיל, כבוד קדושת מרן הגאון רבי יוסף חיים אונפבל זכר צדיק קדוש לברכה הגאב"ד דפה עיד הקודש תבנה ותכונן, ואתו

הגאון הצדיק מהקובל רבי יודא פישר זכר צדיק לברכה

עמו חבל נביאים גדולי ישראל זכרונם צדיקים וקדושים לברכה ומכותן יגן עליו וגם הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק של דעתנו זכרונם